

שזבו

מוסדות ברסלב שזבו בנים – נחמת ציון
בנשיאות הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

בנים

גליון קנ"ב
פרשת חיי שרה
כ"ג חשוון תשפ"ו

זמני שבת קודש

י-ם	ת"א	ח'ת"ה	ב"ש
16:05	16:19	16:12	16:25
17:17	17:19	17:17	17:20
17:56	17:52	17:53	17:57

הזמנים לפי לוח עיתים לבנייה

מאת מוריניו
הרב שליט"א

דברות קודש

לראות את האור שבהושע

"וַיְהִי חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשֶׁבַע שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה (בראשית, כ"ג, א)"

נשמה גדולה יותר. כמסופר במדרש על יוסי משייתא, שכפר בה, כפר בהכול והצטרף לרומאים. מי ששמר שבת או מל ילדים באותו זמן – צלבו אותו. הוא ראה שעם ישראל אבוד ונמחק מהאדמה, קיבל ייאוש ואמר: "מה אני צריך להיות יהודי? אני אהיה רומאי".

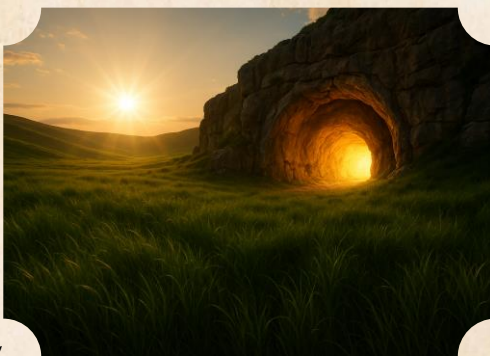
הלך יחד איתם לשרוף את בית המקדש, זרק איתם לפידים. ולפני שנשרף בית המקדש לגמרי אמרו הרומאים: רגע אחד! מי ייכנס להיכל להוציא את המנורה? אמרו לו: תיכנס אתה, תיקח משהו. כולם ידעו שמי שנכנס להיכל נשרף, מי שנכנס לקודש הקודשים – נשרף. כולם פחדו להיכנס.

אמרו לו: מה שתוציא ראשון – יישאר שלך. יוסי משייתא נכנס, תפס מנורה של זהב ויצא איתה החוצה. אמרו לו: תן את המנורה הזאת! אתה לא יכול לקחת אותה, זה יקר מדי! קח לך גביע, כפית, אבל לא מנורה. באותו רגע התלקח אצלו הניצוץ היהודי. פתאום נדלק בו האור –

המנורה הדליקה את הניצוץ שבו. הוא ראה שהמנורה כולה אור, ואז החזיק חזק את המנורה ואמר: "את המנורה אתם לא מקבלים! לא תקבלו את המנורה!"

אמרו לו: מה פירוש לא נקבל? אנחנו נשחט אותך! אמר להם: אני לא נותן את המנורה! לא תוציאו לי מהיד את המנורה! אני אמות עם המנורה!

אמרו לו: זה לא שייך לך, זה של המלך, צריכים להביא לטיטוס את המנורה. אמר להם: "את המנורה לא תקבלו בשום אופן! אני אמות יחד"

איתה!"

ואז הוא נהיה כולו אש להבה, כולו אש בוער לה. אמר: אני חוזר ליהדות! אני מתחיל להיות יהודי! תחתכו אותי חתיכות-חתיכות.

אמרו לו: בסדר. תפסו אותו, שמו אותו בתוך שולחן של נגרים שמנסרים עצים, והתחילו לחתוך אותו. נסרו אותו חתיכות-חתיכות. ברגע שהתחיל להתיישר – הרגיש תענוג עצום. כל ניסור היה עבורו עונג, כולו אחוז שמחה והתלהבות.

ואמר: אני מקבל עלי תשובה, אני מקבל באהבה את העינויים! ריבונו של עולם, טוב שמנסרים אותי! טוב שחותכים אותי! סלח לי על כל העבירות! איך הצטרפתי לרומאים שרצחו מיליוני יהודים? איך לא ידעתי שעם ישראל זה נצח! יהודי זה נצח!

ברוך ה' שמנסרים לי את העצמות הרקובות האלה, העצמות המורעלות שהחטיאו אותי וסחבו אותי לאן שסחבו. ויוסי משייתא שר לה, לא מרגיש שום כאבים – שר שירים, שר "נפשי חולת אהבתך". מנסרים אותו, והוא חולה אהבה לה. הוא רק מרגיש את ה'.

לעפרון היה אוצר גדול בחצר – מערת המכפלה. היה לו את אדם וחווה, שהיו מאירים מסוף העולם ועד סופו, אבל אצלו מערת המכפלה הייתה חושך ואפלה, חושך גמור. מכיוון שאדם וחווה היו קבורים במערה, ה' סידר שיהיו שם פחדים נוראים, דמיונות על שדים ורוחות, פחד נורא להתקרב לשם. זה היה מקום גידח בצלע ההר, ואף אחד לא רצה לקנות את המקום הזה, עד שעפרון היה בטוח שהוא מרמה את אברהם אבינו במכירת המערה.

מסביר רבי נתן: המקום הכי קדוש, הצדיק הכי קדוש – תמיד נדמה למקום של חושך ואפלה, מוקף שדים ורוחות. כמו שכתוב: "כל המקדש מחברו שומם מחברו". עפרון בגימטריא 400 = "רע עין" = 400, ההפך מעין טובה. לכן ראה במערת המכפלה רק חושך ואפלה. אבל דוד המלך, שהיה לו עין טובה – כמו שכתוב עליו "יפה עיניים וטוב רואי" – ראה רק את האור שבכל יהודי, את הנקודה הטובה והניצוץ הקדוש שבכל אחד.

עין רעה ועין טובה

האדם רואה את האור של עצמו, אך לא רואה את האור של השני – אם זה בין חברים ואם זה בבית. עיקר העין הרעה הוא שאדם אינו יכול לסבול שחברו טוב ממנו, שעינו צרה בהצלחת חברו.

הוא רואה שחברו לומד יותר, מתפלל יותר – ומה אכפת לך שהוא מתפלל יותר טוב? לומד יותר טוב?

לכל אדם יש עין רעה, ואף אחד לא מוכן שהשני יהיה יותר ממנו. אם היה אדם מוכן שהשני יהיה יותר ממנו – היה יכול לחיות לעולם, לתקן את כל העולם כולו.

אבל עין טובה – זה משהו אחר לגמרי. זה שאתה מפרגן לשני, אוהב אותו, שמח בהצלחתו. וזה העניין של הצדיק האמת – שהוא כולו עין טובה. זה דוד המלך, שהוא "יפה עיניים וטוב רואי", כולו עין טובה, ועינו לא צרה באף אחד.

האוצרות שבכל יהודי

בכל אדם יש אוצרות, רק שצריך להסיר את העפרוריות שמכסה עליהם – לצאת מקליפת עפרון, מרע עין. בכל נפש יהודית יש אין-סוף אוצרות. נפש יהודית יוקדת ובווערת לה.

כל נשמה של יהודי רוצה לעשות תשובה! לכל יהודי יש לב בוער לה, לב שיכול לשרוף את כל העולם. כל יהודי הוא אש להבה. בפנימיות של כל יהודי יוקדת אש – "אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה". כל יהודי יכול להחזיר את העולם כולו בתשובה. אפילו הרשע הכי גדול יכול לחזור, כי ככל שהוא רשע גדול יותר – יש לו

שו"ת לשולחן שבת

העוגיות המלוחות

כשהמתק הפך למלוח – ומה הדין

בדרכו לקונדיטוריה כדי לקבל את כספו בחזרה, התעורר הבעל בשאלה: האם מותר לו לקבל את הכסף בחזרה? מצד אחד – העוגיות לא היו ראויות לאכילה, אבל מצד שני – אשתו מאוד נהנתה מהמוצר הפגום הזה, כי הייתה לה הנאת מעיים. והרי הבעל קנה את העוגיות בשבילה, והמטרה הושגה! עוד חשב לעצמו: הרי בקניית העוגיות הוא הוסיף בשלום הבית שלו, ואם כן – הייתה לו הנאה מכל העניין?

תשובה: בעל הקונדיטוריה, מצדו,

טען שסיפק סחורה לא טובה ולכן הוא חייב להחזיר את הכסף. ולכאורה – הבעל צודק, שהרי האשה נהנתה, ואולי צריך לשלם

בתחילה סירב הבעל, והזכיר לאשתו שהוא סוכרתי, אבל היא אמרה לו שלכבוד חנוכה אפשר לטעום משהו.

כדי לשמחה – הסכים הבעל לאכול, אבל מיד לאחר שהכניס את העוגייה לפיו, הלך הצידה והחל להקיא...

נמצא שבטעות הוכנס לעוגייה מלח במקום סוכר.

האשה לא חשה בכך, מפני שחוש הטעם והריח אבדו לה בגין המחלה, והייתה לה רק הנאת מעיים. אבל הבעל, שהיה בריא, הרגיש והרגיש.

הוא התקשר אל הקונדיטוריה והתלונן.

בעלי המקום התנצל מאוד, הודו שאכן התחלף הסוכר במלח, והסכימו לא רק להחזיר לו את הכסף אלא אף לשלם לו פיצוי.

עבורה. אבל כך אמר מרן הגר"ח קניבסקי זצ"ל:

"התשלום הוא עבור דבר שיש לו ערך, והעוגיות המלוחות הללו אין להן ערך, ואכילתן היא אכילה שלא כדרכה. יתכן שעבור האשה זה שווה, אבל לא משלמים עבור מה ששווה לה, אלא עבור העונה, והיא – העשויה עם מלח – לא שווה כלום."

סיכום: העוגיות המלוחות אינן שוות מאומה מחמת עצמן. ולמרות שהן שוות לאשה החולה, בשוק אין להן כל ערך – ולכן לא צריך לשלם עליהן. צודק אפוא בעל הקונדיטוריה שרוצה להשיב לתלמיד החכם את כל כספו.

סיפור לפרשה

התקרבות המשכילים

"ויאסף אל עמיו" (בראשית כ"ה, ח)

מפליאה מאוד הייתה התקרבותם של חברות המשכילים שבאומן לרבנו נחמן. כבר בביקורו הראשון בשנת תקס"ב נמשכו אחריו, אף שהיו ידועים כלוחמים גדולים בתורה ובחסידות. אפיקורסים גמורים היו, עד שנשבעו ביניהם שלא להזכיר את שם ה', כדי לעקור מליבם שארית אמונה. אך בכל פעם שבאו אל רבנו – נמשך בפיהם מאליו שם ה'.

הירש־בער הורביץ, גדול האפיקורסים, אמר: "נשבעתי שלא להזכיר את שם ה', אך כשאני בא אל רבי נחמן – מושכים בי לומר: 'הירש־בער! יש אלוקים בעולם'..."

דברי מוסר

רבנו עסק גם בתלמידים גדולים וגם ברחוקים שבישראל. הוא היה יושב עם אותם משכילים, משוחח עמם כידיד, ומבקש לקרבם לאמונה.

פעם ראה אצלם ספר יוני ושאל עליו. כשהשיבו לו בזלזול, תפס רבנו כמה דפים והקריא בעל־פה את הכתוב בהם – מילה במילה. אז נוכחו כמה חכמתו נעלה על שלהם. רבנו הסביר כי הצדיק מוכרח לעיין גם בספרים אלו, כדי להעלות משם נשמות שנלכדו בקושיות הבאות מן ה"חלל הפנוי".

בשיחתו עמם אמר: "למה תשחירו עצמכם כל כך על הבלי העולם הזה, ובסוף לא יישאר מכם כלום? השחירו פחות – ויישאר מכם יותר".

כלומר, ראוי להשקיע בעולם הבא ולא בהבל העולם הזה. ולתלמידו אמר: "כשאחד מהם מתכופף לצד הקדושה – כל הרקיעים מתכופפים עמו."

ותשחק ליום אחדון

בראש השנה תקע"א, האחרון בחייו, התפללו המשכילים בבית מדרשו. הירש־בער סירב לשותת קפה לפני התקיעות, והחל לגדל את זקנו.

לאחר פטירת רבנו אמרו: "לכם חסר הרבי? לנו חסר הרבי! אילו נשאר, היינו בעלי תשובה גמורים."

שנים אחר כך, כשהירש־בער פשט את הרגל ונמלט לאנגליה – נפטר שם כשהוא ממלול: "אוי הרבי..."

ואילו משה לנדא, נכדו של הנודע ביהודה, חזר בתשובה בסוף ימיו...

חנוך לנער

תורת חיים

מאת: דוד"ה ג' פנחס ברייער שליט"א
מחבר ספר 'לנדר' על חינוך ילדים

צא ולמד מאותם אנשים שנקלעו אל הרחוב, לעין המבול והסערה, ללא הכנה וללא ניצול של שנות הבחורות לתורה. הריהם מתפקדים כל העת כפוסחים על שני הסעיפים – אור וחושך משמשים אצלם בערבוביה, ללא כל הבחנה ובקרה. יצורי כלאים אלו ניכרים בכל אורחותיהם, בשיחם ושיגם, בגשמייתם וברוחניותם. הם הפסידו את השנים המכריעות, ובשבילם כבר קשה יותר. הוזכר להדבק במקור החיים: מי שמנצל את השנים הקובעות להידבק במקור החיים, להיספג בקדושת התורה ולהשקיע בעבודת ה', – כל הרוחות שבעולם לא יסיתו מדרכם של ידאים ושלמים. ומי שמשקיע ומשתדל – יזכה שייפתח ליבו לתורה, וישם בלבו אהבת ויראת, ויזכה לדרגה שעליה כותב הרמב"ם על רום מעלתו: **"שכל איש ואיש אשר הבין מדעיו להיבדל לעמוד לפני ה', לשררו ולעבדו – הרי זה נתקדש קודש קדשים"**.

(תקצית לשבת קטן)

אימ" – בתורה שנלמדה בצעירות. דודנו נקרא בפי המבנים "דוד המבול", והרחוב בו הוא אכן כמבול – מבול של תאוה, של פריקת עול, כפירה ויצרים. השהייה בישיבה היא כשיבה בתצבת נח, שאין המים חודרים לתוכה – מוגנים אז מכל זוהמה ורחוקים מכל טיטפת. אולם בשנים אלו חשוב לפתח את שריון הכחות הרוחניים, שיון יוחסן בעת הציצאה מן הדביה אל העולם הגדול השטוף במבול. בשנות השובע יש לאסוף טח לימי הרעב, לכן גם מי שבדעתו להישאר בתצבת כל ימי חייו, צריך לדאוג למלא מצברים כל העת בתורה וביראה. קל וחומר בננו של קל וחומר – מי שבדעתו לצאת בקרוב אל מי המבול השופכים, חובתו כפולה ומכופלת לנצל את שנות שהותו בישיבה כדבעי. אזי "גם כי יזקין, לא יסור ממנה", וגם בשנות הטורדה בעסקי המחיה והכלכלה תהיה לו עדיין הגנה פעילה.

תורתנו – תורת חיים היא, עין חיים למחזיקים בה. התורה אינה רק כחמץ החייוני לחיים, או כדברי רבי עקיבא לפפוס, כמים לדגים, אלא הרבה יותר מכך – התורה היא עצם החיים. העיסוק והלימוד הם אף בדברים שאינם נוגעים הלכה למעשה. עמלים להבין מהו אמינא בגמרא באותה מידה שמתעניינים להבין את המסקנה, שכן כל חלק מן התורה הוא חלק מן החיים, בלי קשר למידת שימוש למעשה. אדם בלי תורה – אינו חי, אלא מת במובן הרוחני. כל מקור החיות של העולם הוא התורה, כדברי חז"ל: **"בראשית – בשביל התורה ובשביל ישראל"**.

בימי הבחורות, בגיל שבו הנייד חלק וכל דבר נחרט בלב הוץ ודורך, צריך לעמול בתורה, להתקשר למקור החיים ולשאוב ממנה חיות לכל החיים. כל הכוח שיהיה בהמשך החיים הרוחניים תלוי באותו "שמן שססה לי

מוקד הישועות שעל ידי המוסדות הקדושים

בעלי חלה במחלה קשה ל"ע, והימים היו מלאים דאגה, תפילה ותחושות חוסר אונים. כסגולה לרפואתו החלטנו, בלב שלם, לתרום תרומה קבועה למוסדות הקדושים של מורנו הרב שליט"א – לזכותו. לא עבר זמן רב, ותוך שנה בלבד מאז שהתחלנו לתרום – ראינו נס גלוי. בעלי, שבמשך תקופה ארוכה נאבק במחלה, הבריא לחלוטין בחסדי שמיים.

מתוך הכרת הטוב והתרגשות עצומה, החלטנו להמשיך ולהגדיל את התרומה החודשית לסכום של 110 ש"ח, כמספר פעמים במניין "כלה", הפעם לזכות בתנו שציפתה זה זמן למצוא את זיווגה. לא חלף אפילו חודש מאז הגדלת התרומה – והישועה לא איחרה לבוא. בתנו זכתה למצוא את בן זוגה, ובשמחה גדולה זכינו לראותה נכנסת תחת החופה.

(בעילום שם)

'פדיון נפש המסוגל לכל הישועות ברוחניות וגשמיות'
זקוק לישועה? זיווג? פרנסה? הצלחה? זרע של קיימא? רפואה?

חייגו: 037.148.148 שלוחה 2

המקובל הרב אברהם אזולאי זצ"ל

בעל 'חסד לאברהם' וב"ד חשון ת"ד

חכם אברהם אזולאי נולד לאביו מרדכי בשנת ש"ל בפאס שבמרוקו. בצעירותו למד תורה והלכה מחכמי פאס, ולאחר שקנה את אוצר התורה הנגלית, החל לעסוק בתורת הנסתר.

בשנת ש"ס עלה לארץ ישראל, והוא בן שלושים. בדרכו נטרפה אונייתו בלב ים, והוא ניצל אך כתביו טבעו. מאז קבע את חתימתו בצורת אונייה. קבע מושבו בחברון, שם עסק בביאור תורת הרמ"ק – האור יקר.

בשנת ש"ע"ט, עקב מגיפה קשה בחברון, עזב לירושלים, ולאחר שפרצה גם שם המגיפה – עבר לעזה. שם נדר שאם יזכה לשוב לחברון, יפרסם את חידושי תורתו. עם שוך המגיפה חזר לחברון ונשאר בה עד סוף ימיו. השאיר בן – חכם יצחק אזולאי, סבו של מרן החיד"א – ושתי בנות. נפטר בכ"ד חשון ת"ד ונטמן בחברון.

כתביו: "אור החמה", "אור הלבנה", "זהרי חמה", "אור הגנוז", "חסד לאברהם", "בעלי ברית אברהם", ו"אהבה בתענוגים", ועוד.

זריזין מקדימין

מבצע 'זריזין מקדימין' בת"ת נחמת ציון

בשבוע האחרון יצאו תלמידי ת"ת ברסלב 'נחמת ציון' – כיתה ב' 2, יחד עם המלמד המסור הרב ישראל טייטלבוים שליט"א, לדרך חדשה ומרעננת – מבצע 'זריזין מקדימין', שנועד לחזק את הרגלי השניה ולסייע לילדים להיכנס לשגרת למידה בריאה ומיטבית.

ההבנה שמובילה את המבצע היא, שילד שישן טוב לומד טוב. הוא רגוע, רענן, פנוי להבין, לשתף, להקשיב, להתבטא, וגם לשחק בצורה בריאה ונעימה עם חבריו.

המבצע כולל טבלה שבועית שנשלחת הביתה בכל יום ראשון, ובה ההורים מתבקשים לסמן את זמן השינה של הילד בכל לילה.

ביום ראשון הבא מחזירים את הטבלה בצירוף פתק והתלמידים מתוגמלים בהתאם, בעידוד, בפרסים ובעיקר בתחושת הישג וחזק פנימי.

כבר בימים הראשונים ניכר שיפור משמעותי במגוון תחומים, הקשבה טובה יותר בכיתה, אווירה רגועה ונעימה, סבר פנים יפות, ואהבת חברים נינוחה. המבצע כולו משקף את רוח החינוך של 'נחמת ציון' שמלבד הקניית החומר הלימודי, מנחילים ערכים והרגלים טובים, מתוך הבנה חיבור ואהבה. כה לחי!

כיתה ב' פרישת חיי שרה

מבצע זריזין מקדימין

שם התלמיד: _____ כ"י _____

שם התלמיד	זמן שינה לא יאוחר ב-7:00 ל-7:30	נמל ידיים בוריוות לאחר הקימה	קימה בזמן והנעה בזמן לת"ת
יום א'			
יום ב'			
יום ג'			
יום ד'			
יום ה'			
יום ו'			
שב"ק			

עבודה שלב

מבצע 'מצטיין בתפילה' בת"ת נחמת ציון

בכיתה ד' 2 של המחנך המסור הרב יוסף טיגרמן שליט"א בת"ת ברסלב 'נחמת ציון', החל השבוע מבצע מיוחד ומעורר השראה מתוך רצון לחזק ולרומם את עניין התפילה, ככוונה ובהתנהגות ישרה כעומד לפני המלך. במסגרת המבצע, נבחר מדי שבוע 'מצטיין התפילה' – תלמיד שיתפלל ברצינות, ביישוב הדעת, בחיות ובהתעוררות. והוא יזכה לקבל תעודה מהודרת למען יעמזו ימים רבים.

היוזמה שנועדה מתוך כוונה להכניס חיות בתפילה, התקבלה בהתלהבות רבה בקרב התלמידים, שמצידם גילו בגרות ומתייבבים מידי בוקר לתפילה עם חשק ושמחה.

גם הורי התלמידים הביעו את התרגשותם מהמהלך, וסיפרו כי ההשפעה ניכרת היטב גם בבית – באווירה חיובית, ברוגע ובהתנהגות נאה ומכובדת, הראויה לתלמידי המוסדות הקדושים.

תלמוד תורה 'נחמת ציון' ברסלב

תעודת הערכה

מוגשת בזאת לתלמיד היקר, הצדיק והמצטיין

נמר _____

לרגל הצטיינותו בתפילה

י"ה רצון שתפילותיו יתקבלו לרצון לפני הקב"ה ויזכה לגדול בתורה ובמצוות כשאיכת הוריו

כיתה ד' 2 תשפ"ו

מערין מאוד הרב יוסף טיגרמן מחנך הכיתה

ההזדמנות שלכם
להזכיר את שמות יקירכם
ביום האזכרה
בעת הלימוד ע"י אברכים תלמידי חכמים

חייגו 037.148.148
שלוחה 2 והעבירו את שמם להזכרה

בְּנֵי עַד-תִּהְיֶה
מִנְחָתָם.
ה' דֹּוֹא נַחֲלָתָם

תלמוד תורה וגני בינים נחמת ציון	ישיבה לצעירים נחמה ודעת	ישיבה גדולה נחמה ודעת	ישיבה מתחברים בעבודת השם	כולל אברכים העיר העתידה	כולל אברכים צעירים שערי הוראה	התאחדות האברכים	גני בנות וגני שפה נחמת ציון	בית 190 באר מרים בית יעקב	סמינר נתיבות לילדים	חברת מתמטיקאים לילדים	פעילויות עזרה וחסד בהנהלה
---------------------------------------	-------------------------------	--------------------------	--------------------------------	-------------------------------	-------------------------------------	--------------------	-----------------------------------	---------------------------------	---------------------------	-----------------------------	---------------------------------